

Č. 8781.

O b e c n í d á v k a z e p s ů: Kdo je »oprávněným obchodníkem se psy« a kdy jsou psi »chováni k účelům hospodářským«?

(Nález ze dne 30. září 1930 č. 15.152.)

V ě c: František K. v K. proti okresní správní komisi v K. o dávku ze psů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Plat. výměrem ze 14. května 1928 byl st-li dle pravidel, schválených osk-í dne 20. dubna 1928, vyměřen doplatek na dávku ze psů na rok 1928, a to z prvního psa přepychového 100 Kč, z 9 dalších psů přepychových po 150 Kč, tedy celkem 1450 Kč.

Odvolání, uplatňující jednak úplné osvobození od dávky v základě § 2 bodu 3 dávk. prav., jednak aspoň použití nižší sazby dle § 1 lit. a) cit. prav., zamítl žal. úřad v pořadí instančním, ježto předběžným šetřením a řízením bylo zjištěno, že nejsou zde dány předpoklady § 2 odst. 3 vzorných pravidel pro osvobození výše zmíněných psů od předepsané dávky. K tomu jest zapotřebí, aby psi byli především určeni k prodeji a za druhé, aby byli chováni oprávněným obchodníkem. Posléze uvedená náležitost nebyla vůbec prokázána, či vlastně prokázán byl pravý opak její, a to, že st-l není oprávněným obchodníkem se psy, neboť podle potvrzení živnost. úřadu není »chov a prodej psů« provozován st-lem po živnostensku, vlastně obchodnický. Jde prostě o obyčejný chov psů, z nichž snad nahodile některý jest prodán, ačkoliv ani tato okolnost nebyla st-lem prokázána. Psi, o jichž osvobození st-l žádá, jsou podle předloženého seznamu a podle vlastního tvrzení určeni »k chovu« a lovečtí »pro honitbu«. Nikde v pravidlech není ustanovení, podle něhož by psi chovní byli od dávky osvobozeni. Nelze také psy takové posuzovati podle § 1 odst. a) pravidel jako psy určené k »účelům živnostenským a hospodářským«, kteréžto ustanovení má zcela jiný smysl, jak ze samých slov těch vyplývá zcela určitě a jasně. Že psi lovečtí dávce podléhají, jest víc než samozřejmé. Z uvedeného jest patrné, že st-lův »chov a prodej psů« nelze subsumovati pod ustanovení § 2 odst. 3 vzorných pravidel, neboť nejsou zde pro to potřebné předpoklady, a to tím méně, když osk došla k přesvědčení, že chov psů jest věcí sportu a záliby st-lovy, v důsledku čehož není možno psy jeho v psinci chované osvoboditi od povinné dávky obecní.

O stížnosti uvážil nss takto:

St-l domáhal se v adm. řízení pro psy chované v jeho psinci především úplného osvobození od dávky ze psů na základě § 2 bodu 3 dávk. prav. Podle tohoto ustanovení dávka se neplatí ze psů určených k prodeji, které chovají oprávnění obchodníci se psy.

Osvobození to předpokládá tedy po stránce subjektivní, že držitel psa jest »oprávněným obchodníkem se psy«. »Obchodníkem se psy« je podle běžného významu slova ten, kdo provozuje po živnostensku obchodování se psy, tedy kdo po živnostensku psy kupuje, aby je opět prodal. Oprávněným obchodníkem se psy pak jest ten, kdo k provo-

vání živn. obchodování se psy má oprávnění potřebné dle živn. řádu. Nelze tedy pokládati za obchodníka se psy toho, kdo provozuje pouze chov psů, třebaš štěňata z tohoto chovu prodává.

St-l netvrdí nic jiného, než že provozuje chov psů a že je již bez dalšího oprávněn psy v psinci chované prodávati, kdyžtž jeho chov psů ve smyslu článku V a) uvozovacího patentu k živn. řádu jest vedlejší živností zemědělskou a proto — jak osp, nepřijavši jeho opověď »chovu a prodeje ušlechtilých druhů psů«, vyslovila — nepotřebuje živn. listu.

Avšak i když se připustí, že st-lův chov psů je vedlejší živností zemědělskou ve smyslu čl. V a) uvoz. patentu k živn. řádu a že st-l na tomto podkladě jest oprávněn štěňata svého chovu prodávati, není tím pro stanovisko stížnosti nic získáno, neboť touto činností nestává se st-l ještě »obchodníkem se psy«, jak tento pojem shora byl vymezen. Není-li však obchodníkem se psy v tomto smyslu, nespadá pod ustanovení § 2 bodu 3 dávk. prav., a netřeba se pak zabývati již otázkou, jsou-li psi st-lem chovaní určeni k prodeji čili nic.

Na druhém místě domáhal se st-l toho, aby psi jeho jakožto psi chovaní k účelům hospodářským byli aspoň podrobeni jen nižší sazbě podle § 1 lit. a) dávk. prav. Ani v tomto směru není však stížnost důvodnou.

Psy chovanými k účelům hospodářským ve smyslu předpisu právě citovaného rozumí se jen ti psi, kterých se užívá jako pomůcky k provozování nějaké hospodářské činnosti (na př. ovčácký pes), nikoliv však takoví psi, kteří jsou přímo předmětem určité činnosti hospodářské, jako je tomu právě při chovu psů.

Č. 8782.

O b e c n í v o l b y: * Jakákoli úchylka od náležitostí kandidátní listiny předepsaných v § 25 obec. vol. řádu n e z a k l á d á již sama o sobě vadu, která by mohla míti vliv na výsledek volby (§ 56).

(Nález ze dne 1. října 1930 č. 1897/28.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 372/20 a 8737/30, opačně 3216/24 a 4855/29.

V ě c: František P. a spol. ve V. (adv. Dr. Jos. Schlecht z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o volby do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: V námitkách proti volbě obecního zastupitelství obce V., vykonané 28. listopadu 1926, uvedli st-lé: I. Kand. listiny něm. vol. skupin byly opatřeny razítkem obecního úřadu barvy černé, stejnoměrné velikosti a to na téměř místě. Česká kand. listina č. 6 opatřena byla odlišným razítkem obecním a to na jiném místě, fialové barvy, odlišné velikosti, jiného písma a odlišných značek, než ostatní kand. listiny. To odporuje předpisu § 25 řádu vol. Byla tím porušena čistota, svoboda a zejména tajnost volby. Vždyť většina českých voličů je v od-